

Subota, 07.05.2011.g.

Jučer sam počeo moliti devetnicu BOŽJEM MILOSRĐU za obraćenje i ozdravljenje od ciste na jajniku jedne drage mlade osobe. Još nije ni postala žena. I kada sam prekučer čuo od čega boluje, malo me potreslo. Mlada je još. A onda mi je odmah došlo pitanje,

ŠTO

GOSPODIN

S

TIM

HOĆE?

Obitelj joj baš nije u vjeri, ne idu na mise.

I tako, nakon što sam to saznao, razmišljao sam si da bi se trebao za nju moliti, za ozdravljenje i obraćenje. I pomolio sam se odmah navečer za nju, jednom kratkom molitvom. I ujutro isto tako. I nekako se nisam baš osjećao "zapaljen" za moljenje. Kao da me nešto odbijalo od toga da se za nju molim.

NIJE MI SE D

OPAO

TAJ

OSJEĆAJ

ALI

ON

JE

BIO

U
MENI.
KAO,
PA
ŠTO
TU
JA
TREBAM
ZA
NJU
MOLITI.

No, ja se nisam dao smesti. Mislio sam u sebi, molio sam i molim za druge u njihovim potrebama pa bi onda trebao i u ovom slučaju. Pogotovo, što mi je Gospodin dao veliku milost još u zatvoru, kada sam puno molio za ženu jednu zatvorenika koja je trebala ići na operaciju radi ciste na jajniku. I prije operacije, CISTA JE NESTALA. BOGU
HVALA!

No, iako mi je njezin muž strašno zahvaljivao radi toga, jer sam mu rekao da se molim za nju i da znam da će ona ozdraviti, ja to nisam baš pripisivao sebi jer se ta žena isto molila za sebe, i njezin muž i druga rodbina. Pa su sve naše zajedničke molitve dovele do toga.

I tako, jučer ujutro, DAM JA OBEĆANJE GOSPODINU DA ĆU ZA NJEZINO OBRAĆENJE I O
ZDRAVLJENJE
IZMOLITI
DEVETNICU
BOŽJEM
MILOSRĐU.

No, tokom dana sam i zaboravio na to. I kako je dan išao kraju ja nikako da se "uhvatim" u volji da počnem s molitvo te devetnice. Skoro da sam i zaboravio na to. Došla je i večer, pred samo spavanje. I sjetim se ja da sam obećao da ću danas početi moliti tu devetnicu. A sve mi dolazi u misli da danas neka ne počnem, da ću sutra, da uopće ne bi ni trebao to moliti nego samo neku kratku molitvu, itd. Sve me nešto odvrćalo od toga da počnem moliti za tu djevojku.

**TO JE BILA U MENI BORBA DOBRIH I ZLIH SILA. ZA I PROTIV POČETKA MOLJENJA D
EVETNICE.**

I ipak, ja odlučim, bez da sam bio jako svjestan te borbe, da ću ipak početi s moljenjem te devetnice. I kleknem i pomolim se molitvu za prvi dan.

TEK NAKON TOGA, KADA SAM SJEO U STOLAC, POSTAO SAM SVJESTAN KOLIKO SE
ZLO
TRUDILO
DA
ME
ODVRATI
OD
POČETKA
TE
MOLITVE.
KAKO
MI
JE
BILO
KRIVO
ŠTO

SAM
IMAO TAKVE
MISLI.
PA
KAKAV
SAM
JA
TO
VJERNIK!?

I TAKO SAM BIO SRETAN I OSJETIO SAM TAKVO ZADOVOLJSTVO ŠTO SAM POČEO SA
TOM
MOLITVOM!

I SADA MI JE STALNO SLIKA TE DRAGE DJEVOJKE, JOŠ DJEVOJČICE PO GODINAMA,
PRED
OČIMA.
ZNAM
DA
MI
TO
NJEZINA
DUŠA
ZAHVALJUJE
ŠTO
SAM
POČEO
ZA
NJU
MOLITI.
BOGU
HVALA!

A prekjučer ujutro, nakon mise, zaustavila me jedna žena. Sva zdvojna, u velikoj potrebi radi raznih problema. I kaže mi, između ostalog, da jako griješi jer nekad ne ide u nedjelju na misu. Da si jednostavno ne može pomoći. Da odluči da će ići i da onda, kada se približava vrijeme odlaska,

DA

JOJ

STALNO

DOLAZE

KOJEKAKVE

MISLI

I

DOGAĐAJI

KOJI

JU

ODVRAĆAJU

OD

TOGA

DA

ODE

NA

MISU.

I

DA

NAJČEŠĆE

NE

ODE.

A ima problem i sa zdravljem i materijalnim prilikama.

A ja joj kažem da ju to zlo stalno napastuje, kao i sve nas. I da ne smije odustati od borbe. Da je najveća molitva, i najuspješnija, upravo prisustvovanje i učestvovanje u misnom slavlju. I da svi egzorcisti svjedoče da zlo najviše mrzi i bježi od onih koji idu redovno na ispovijedi, mise i pričesti, koriste svetu vodu i puno se mole. I D

A

ĆE

ZLO

UPOTRIJEBITI

SVE

SVOJE

SMICALICE

KAKO

DA

NAS

OD
SVEGA
TOGA
ODVRATI.

Svi
mi imamo takve kušnje. Ali da bi svakako trebala ići na nedjeljnu svetu misu. Jer to stoji i u
Božjim zapovijedima: "SPOMENI

SE
DA
SVETKUJEŠ
DAN
GOSPODNJI."

Pa ako ne ode na nedjeljnu misu onda se, poslije toga na drugim misama, ne bi smjela ni
pričestiti bez da, kroz ispovijed, dobije oproštenje toga grijeha.

I rekla je da zna sve to ali da si često ne može pomoći, "nešto ju zmota i ne ode na misu". Ja
sam joj jedino rekao da se ne smije dati, I DA, KADA GOD OSJETI TE NAPASTI, NEKA KLEK
NE P

RED
RASPETOG GOSPODINA

I
ZAMOLI
GA
DA
JOJ
DADNE
SNAGU.
AKO
NEMA
RASPELA,
ONDA
SAMO
NEKA
KLEKNE

I
ZAMOLI
DUHA
SVETOGA
DA

JU
OJAČA
I
VODI.

I SIGURNO ĆE ZLO NESTATI. SAMO MOLITVA MORA BITI OD SRCA, ISKRENA. I ja se moram sjetiti da se pomolim Gospodinu za tu njezinu potrebu, za pobjedu nad tom napasti.

I ja sam imao takvih napada zla prije, kada sam trebao ići na nedjeljnu misu. Stotine misli i razloga, netko dođe u posjetu, svašta. No, danas skoro da i tih napasti nemam. Rijetko. Zna zlo da tu nema šanse.

No, zato me maksimalno napastuje oko toga da me odvрати od molitvi. I onih redovnih, svakodnevnih, a pogotovo onih za ljude u potrebi koje mi Gospodin šalje na moj životni put. I ovaj slučaj naprijed je bio takav.

I NEVJEROJATNO JE DA JA UOPĆE NISAM, U TIM TRENUCIMA BORBE, OSJETIO DA SU
TE
MISLI
O
TOME
KADA
I
KAKO

DA
SE
MOLIM
ZA
TU
DJEVOJKU,
ZAPRAVO
OD
ZLA.
DA
ME
TO
ZLO
HOĆE
ODVRATITI
OD
TOGA
DA
POČNEM
MOLITI.
ZLO
MI
JE
DAVALO RAZNE
RAZLOGE
DA
NE
POČNEM
MOLITI
I
SVI
SU
MI
SE
ČINILI
NAOKO
PRIHVATLJIVI.
TEK
KADA
SAM
POČEO
MOLITI,
KAO
DA
MI
SE

DIGLA
MAGLA
S
OČIJU.
JER
ZLO
JE
POBJEGLO
I
PONIJELO
SA
SOBOM
SVOJE
SMICALICE.
I
TADA
SAM
POSVE
JASNO
VIDIO
KAKO
JE
TO
JEDNOSTAVNO
I
LIJEPO
DA
SE
JA
MOLIM
ZA
OZDRAVLJENJE
I
OBRAĆENJE
TE
DJEVOJKE.
I
DA
JE
TO
NEŠTO
NAJMANJE
ŠTO
JA
MOGU
NAPRAVITI.

I
DA
BI
MI
BILO
JAKO
KRIVO
I
TEŠKO
KASNIJE
KADA
BIH
SHVATIO
KAKO
SAM
BIO
SLAB
I
SEBIČAN.

JER NISAM UČINIO ONO ŠTO SAM MOGAO DA POMOGNEM TOJ DJEVOJCI. ONO ŠTO J
E
GOSPODIN
OD
MENE
OČEKIVAO
I
ONO
ZA
ŠTO
MI
JE
DAO
DAR.

A TO DA LI ĆE ONA OZDRAVITI I OBRATITI SE, O TOME ĆE SE POBRINUTI DRAGI GOS
PODIN.

TO

JE

NJEGOVO.

ON

ZNA

NJEZIN

PUT,

ON

ZNA

ZAŠTO

JU

TAKO

KUŠA,

NJU

I

NJEZINU

OBITELJ.

I

ON

ZNA

KAKO

JE

TO

ZA

NJIH

NAJBOLJE.

TO

ĆE

ON

S

NJIMA

RIJEŠITI.

ONO ŠTO JE OD MENE OČEKIVAO, DA JA RIJEŠIM, JE TA MOLITVA. I ZNAM DA MU JE
TO
DRAGO.
JER
ČINIM
ONO
ŠTO
MOGU.

I MNOGO PUTA SAM DO SADA U ŽIVOTU MOGAO TAKO ČINITI ZA DRUGE. MALE ILI NI
KAKVE
STVARI
U
OČIMA
LJUDI
ALI
VELIKE
STVARI
U
OČIMA
GOSPODNJIM.
A
NISAM.
I
DANAS
MI
JE
STRAŠNO
ŽAO

ZA
TO.

PO NAŠEM LJUDSKOM POIMANJU, JA BIH UČINIO NAJVIŠE ZA TU DJEVOJKU DA JOJ N
AÐEM
I
PLATIM
NEKOG
DOKTORA
KOJI
BI
JU
OZDRAVIO
I
DA
BI
BILO
SVE
U
REDU.

PO BOŽJEM POIMANJU, JA ČINIM STRAŠNO PUNO ZA TU DJEVOJKU KADA SVAKE VE
ČERI
KLEKNEM

PRED
RASPETOG
GOSPODINA
I
IZMOLIM
MOLITVU
DEVETNICE
ZA
TAJ
DAN.
I
RADI
TOGA
JER
SAM
U
NAKANU
STAVIO
I
NJEZINO
OBRAĆENJE.
ZNA
GOSPODIN
DA
JE
ZDRAVLJE
DUŠE
PUNO
VAŽNIJE
NEGO
ZDRAVLJE
TIJELA.
ALI,
ON
ĆE
ISPUNITI
SVAKU
ISKRENU
MOLITVU
AKO
ONA
TOME
ČOVJEKU
MOŽE
STVARNO
POMOĆI.

A
GOSPODIN
JEDINI
ZNA
ŠTO
JE
ZA
NAS
NAJBOLJE.

ZATO TE MOLIM GOSPODINE, DAJ MI SNAGE, NEKA ME TVOJ DUH SVETI JAČA I NAD
AHNJUJE
DA
MOGU
SPOZNATI
POTREBE
DRUGIH
I
DA
SE
MOGU
MOLITI
DA
IM
SE
ONE
ISPUNE
PO
TVOJOJ
VOLJI,
MOJ
LJUBLJENI
GOSPODINE.

BLAGOSLOVLJEN TI U VIJEKE.